

Vidám üzenetek

Episztóla

Itt jártam én, költő.

Kit száz emberöltő

 Egynél többször nem terem,

S ha nem szembeötlő,

Közlöm én, hogy ott ő,

 Asztalkádon levelem,

És most öt meg kettő

Napot véve ettő'

 Nem leled csak hűlt helyem.

De mához egy hétre

Megyek a Nyírségbe,

 S kéne sok Kincskereső,

Tegyed hát ezért le

Asztalomra végre,

 És ha eljő az idő,

Belovagol érte,

Az, aki ezt kérte,

 Hacsak meg nem gebed ő.

 Stephanus Szegediensis

 poeta laureatus Hungariae

 maximus

Kr. u. 1981-ik esztendő 13-ik februáriusában

*

Liebe Fürstin!

Már előállt az udvari hintó, mely a pálya-udvarra röpítend, hogy útra kelvén, megtekintsem az én hűséges, jövendő boszniai alattvalóimat. A hétvégét Szarajevóban fogom tölteni. Ha visszatérök, hétfőn (Blaumontag) a délutáni órákban teszem tiszteletemet jövendő birodalmam délmagyaroországi Hauptstadjában. Szeged hol nem volt, hol nem lesz.

Ferencz Ferdinánd

*

Ad Helgam

Ó, titkárnő gyöngye, te, azt üzenik teneked, hogy
Járhatsz bár a kies Duna partján fent, Budapesten,
Ám bámulhatod ottan a reklámok zuhatagját,
Szívhatsz szürke leget, mit szmognak tisztel az angol,
Ámde Radex nem kell, ne keresd, töltsd mással idődet,
Mert van az itt Szegeden, hol a bús Tisza jégbe fagyott már,
S nincs Tiszatáj, csak a Kincskereső, a kisöccs nyöszörög még,
Nincs se erény, se remény, de Radex, az van, ne busulj hát,
És ne keresd, meqvették, holnap a Pannika hozza.

 Horatius

198? / Tiszatáj, 1996. szeptember

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[*← Előző oldal*](#)

[*Következő oldal →*](#)